

DE TWEEDE ZENDING VAN PAULUS

Niet te verwarren met de tweede zendingsreis

www.trustingthelord.com

*“Hand.26:17: Verlossende u van dit volk, en van de heidenen, tot dewelke Ik u **nu zende**;*

*“Hand.22:21: En Hij zeide tot mij: Ga heen; want **Ik zal u ver tot de heidenen afzenden**.*

Let op het vers in Hand. 26. Het zegt dat de Heer Paulus **NU ZEND** naar bepaalde mensen. Maar het vers in Hand. 22 zegt **IK ZAL U VER AFZENDEN**. Als dus.....in Hand NEGEN, welke de context van ons vers is dat wordt aangehaald in Hand 26,...Paulus **NU WORDT GEZONDEN** aan een groep mensen, dan moeten degenen waarvan de Heer later zegt **IK ZAL U VER AFZENDEN**...een **ANDERE GROEP** mensen zijn. En daar willen we naar kijken... de **TWEE ZENDINGEN** van de apostel Paulus. En, weet u, de meeste theologen verbinden de twee verzen met elkaar.

Op de weg naar Damascus, in Handelingen 9, verscheen de Heer, vanuit de Hemel, aan Saulus van Tarsen. Wat hier gebeurde is tegenstrijdig met alles wat hiervoor plaats vond in het boek Handelingen. Hiervoor predikte Petrus een “opstandings evangelie”. Hij had de mannen van Israël beschuldigd van de moord op hun Messias, riep ze op om zich te bekeren zodat de Heer weer terug kon komen, hun zonden zouden dan uitgewist worden en het Koninkrijk zou voor Israël worden opgericht.

Maar Saulus van Tarsen was een opstandeling. Hij was een ongelovige. En op de weg naar Damascus, in Handelingen 9, was Saulus niet op de “weg tot bekering” zoals sommigen suggereren. Sommigen zeggen dat Paulus Stefanus had horen prediken, hij vond dat hij schuldig was door hetgeen hij hoorde, en het koste de Heilige Geest slechts één hoofdstuk om hem te overtuigen. Dat is helemaal niet het geval. De directe tussenkomst van de Heere Jezus Christus was nodig om Saulus te overtuigen. Er is een onophoudelijke poging, van de kant van de fundamentalistische religie, om de bediening en boodschap van Paulus, de Apostel der Heidenen, te kleineren, terwijl ze de bediening van Petrus en de boodschap van het Joodse evangelie van het Koninkrijk, verhogen.

Het blijkt, sinds Israël door God aan de kant is gezet, dat de fundamentalistische religie heeft aangedrongen op het grijpen en vasthouden van de **JOODSE RELIGIE**. In de gehele fundamentalistische “Christenheid” zie je vandaag de dag elementen van de Joodse religie. Van het Joodse water ritueel van dopen tot het zwakke en armoedige onderhouden van dagen en feesten en maaltijden. Sommigen kleden zich met kostuums die doen denken aan het Levitische priesterschap. Sommigen verbieden het huwelijk en geven opdracht dat bepaalde soorten voedsel niet mogen worden genuttigd, enzovoort.

Maar het punt is dat God **IETS ANDERS** deed in Handelingen 9 en religie haat dat en tracht het sindsdien te ontkennen. Het verbazingwekkende feit is dat de redding van Saulus van Tarsen zo veelbetekenend is dat Lukas er tot drie keer toe **GEDETAILLEERD** verslag van doet in het boek Handelingen, en ook Paulus zelf verwijst er meerdere malen naar, waarbij hij details geeft in het boek Galaten, 1 Timotheüs en in andere passages. Je zou toch denken dat dit genoeg is om iemand zijn aandacht te trekken, ja toch? Maar, hoe het ook zij, Saulus van Tarsen werd gered op de weg naar Damascus, **NIET** op de weg tot bekering, in Handelingen negen:

“Hand.9:1: En Saulus, blazende nog dreiging en moord tegen de discipelen des Heeren, ging tot de hogepriester,

“Hand.9:2: En begeerde brieven van hem naar Damaskus, aan de synagogen, opdat, zo hij enigen, die van dien weg waren, vond, hij dezelve, beiden mannen en vrouwen, zou gebonden brengen naar Jeruzalem.

“Hand.9:3: En als hij reisde, is het geschied, dat hij nabij Damaskus kwam, en hem omscheen snellijk een licht van den hemel;

“Hand.9:4: En ter aarde gevallen zijnde, hoorde hij een stem, die tot hem zeide: Saul, Saul! wat vervolgt gij Mij?

“Hand.9:5: En hij zeide: Wie zijt Gij, Heere? En de Heere zeide: Ik ben Jezus, Dien gij vervolgt. Het is u hard, de verzenen tegen de prikkels te slaan.

“Hand.9:6: En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet.

“Hand.9:7; En de mannen, die met hem over weg reisden, stonden verbaasd, horende wel de stem, maar niemand ziende.

Dit laatste vers zegt dat de mannen, die bij Paulus waren, “wel de stem hoorden” maar ze zagen niemand. Sommige mensen gebruiken dit om te bewijzen dat de bijbel fout zit omdat er een ander vers is dat zegt:

“Hand.22:8: En ik antwoordde: Wie zijt Gij, Heere? En Hij zeide tot mij: Ik ben Jezus, de Nazarener, Welken gij vervolgt.

“Hand.22:9: En die met mij waren, zagen wel het licht, en werden zeer bevreesd; maar de stem Desgenen, Die tot mij sprak, hoorden zij niet.

Maar er is hier helemaal geen tegenstrijdigheid. Het vers in Handelingen 9 zegt dat de mannen een stem hoorden en Paulus zegt in Handelingen 22 dat ze de stem van de Heer niet hoorden. Nu, als ze een stem hoorden maar die niet de stem van de Heer was, van WIE was die stem, die ze hoorden, dan wel? Ze konden PAULUS horen als hij tot de Heer sprak maar ze konden de Heer niet horen als Hij tot Paulus sprak. Er is hier dus helemaal geen tegenstrijdigheid.

Waar we nu naar willen kijken zijn alle bijbelse bewijzen die behoren bij de bezoeken die Paulus heeft gebracht aan Jeruzalem ten tijde van het boek Handelingen. We vinden er in totaal VIJF stuks. Volgens het verslag van Lukas, in het boek Handelingen, maakte Paulus in die tijd VIJF reizen naar Jeruzalem. Laten we nu kijken naar de VIJFDE en laatste reis.

In Handelingen 22 verlaat Paulus Efeze en maakt een reis door Macedonië en Griekenland:

“Hand.20:1: Nadat nu het oproer gestild was, Paulus, de discipelen tot zich geroepen en gegroet hebbende, ging uit om naar Macedonie te reizen.

“Hand.20:2: En als hij die delen doorgereisd, en hen met vele redenen vermaand had, kwam hij in Griekenland

Hij verblijft dus drie maanden in Griekenland, in Korinthe, waarschijnlijk gedurende de wintermaanden van 57 na Christus tot in het eerste gedeelte van 58 na Christus.

“Hand.20:3: En als hij aldaar drie maanden overgebracht had, en hem van de Joden lagen gelegd werden, als hij naar Syrie zoude varen, zo werd hij van zin weder te keren door Macedonie.

Paulus verlaat Griekenland dus, hij gaat terug naar het noorden door Macedonië en vaart dan vanaf Filippi, ontmoet de oudsten van de gemeente te Efeze bij de kustplaats Milete. Vandaar vertrekt hij naar Jeruzalem alwaar hij arriveert in Handelingen 21.

“Hand.21:18: En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen.

“Hand.21:19: En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had.

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

Paulus is dus overtuigd door de OUDSTEN, en, voor alle duidelijkheid, Petrus en Johannes zijn OUDSTEN en er wordt gezegd dat alle OUDSTEN aanwezig waren en dat het de OUDSTEN waren die Paul overhaalden om het nu volgende te doen.

“Hand.21:22: Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat gij gekomen zijt.

“Hand.21:23: Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben vier mannen, die een gelofte gedaan hebben.

“Hand.21:24: Neem dezen tot u, en heilig u met hen, en doe de onkosten nevens hen, opdat zij het hoofd beschermen mogen; en alle mogen weten, dat er niets is aan hetgeen, waarvan zij, aangaande u, bericht zijn; maar dat gij also wandelt, dat gij ook zelve de wet onderhoudt.

En Paulus doet dat. Hij stemt er mee in om zich te heiligen en de onkosten te dragen voor deze vier mannen. Dus gaat hij de Tempel binnen en dan breekt er een opstand uit en Paulus wordt gearresteerd. De Romeinse hoofdman staat Paulus toe om de Joden toe te spreken. Hier komt het waar Paulus spreekt over zijn VISIOEN IN DE TEMPEL.

“Hand.22:17: En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;

“Hand.22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

“Hand.22:19: En ik zeide: Heere, zij weten, dat ik in de gevangenis wierp, en in de synagogen geselde, die in U geloofden;

“Hand.22:20: En toen het bloed van Stefanus, Uw getuige, vergoten werd, dat ik daar ook bij stond, en mede een welbehagen had in zijn dood, en de klederen bewaarde dergenen, die hem doodden.

*“Hand.22:21: En Hij zeide tot mij: **Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.***

“Hand.22:22: Zij hoorden hem nu tot dit woord toe; en zij verhieven hun stem, zeggende: Weg van de aarde met zulk een, want het is niet behoorlijk, dat hij leve.

Vanaf dit punt is Paulus een gevangene. Hij verblijft voor meer dan twee jaar als gevangene in de gevangenis te Jeruzalem en Cesarea. Dan, omdat hij zich had beroepen op de Keizer wordt hij naar Rome gezonden. En in Rome, in de gevangenis, schrijft hij zijn gevangenis brieven. Het punt is dat dit plaats vindt op zijn VIJFDE reis naar Jeruzalem. Op dat moment OPENBAART hij de informatie over het VISIOEN IN DE TEMPEL, maar blijkbaar verwijst hij naar een andere reis waarin hij het visioen heeft gehad. Want hij zegt: “als ik te Jeruzalem wedergekeerd was”. Als we dus de vijfde en laatste reis elimineren, laat ons dan naar de andere reizen kijken of we omstandigheden kunnen vinden waarin het visioen past. Laten we aan het begin beginnen:

“Hand.9:6: En hij, bevende en verbaasd zijnde, zeide: Heere, wat wilt Gij, dat ik doen zal? En de Heere zeide tot hem: Sta op, en ga in de stad, en u zal aldaar gezegd worden, wat gij doen moet.

Paulus is dus blind. Hij wordt aan de hand de stad binnen gebracht. En dan komt Ananias in beeld die een visioen heeft gehad waarin de Heer hem heeft gezegd wat hij moet doen.

“Hand.9:17: En Ananias ging heen en kwam in het huis; en de handen op hem leggende, zeide hij: Saul, broeder! de Heere heeft mij gezonden, namelijk Jezus, Die u verschenen is op den weg, dien gij kwaamt, opdat gij weder ziende en met den Heiligen Geest vervuld zoudt worden.

“Hand.9:18: En terstond vielen af van zijn ogen gelijk als schellen, en hij werd terstond wederom ziende; en stond op, en werd gedoopt.

“Hand.9:19: En als hij spijsze genomen had, werd hij versterkt. En Saulus was sommige dagen bij de discipelen, die te Damaskus waren.

“Hand.9:20: En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zoon van God is.

Let op dat er wordt gezegd dat hij TERSTOND Christus predikte in de SYNAGOGEN. We zien dus dat Paulus onmiddellijk gaat prediken, hij wacht er niet mee om eerst naar Jeruzalem te gaan om daar, zoals sommigen zeggen, zijn bediening te beginnen.

“Hand.9:22: Doch Saulus werd meer en meer bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damaskus woonden, bewijzende, dat deze de Christus is.

Paulus predikt dus een tijdlang in Damascus. Laat ons nu naar de brief aan de Galaten gaan en het verslag van Paulus daar oppakken:

“Gal.1:15: Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade,

“Gal.1:16: Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed;

“Gal.1:17: En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus.

Paulus gaat dus naar Arabië, blijkbaar voor drie jaar.

*“Gal.1:18: Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem **vijftien dagen**.*

Dit komt overeen met hetgeen Lukas zegt:

“Hand.9:23: En als vele dagen verlopen waren, zo hielden de Joden te zamen raad, om hem te doden.

“Hand.9:24: Maar hun lage werd Saulus bekend; en zij bewaarden de poorten, beide des daags en des nachts, opdat zij hem doden mochten.

“Hand.9:25: Doch de discipelen namen hem des nachts, en lieten hem neder door den muur, hem aflatende in een mand.

*“Hand.9:26: Saulus nu, **te Jeruzalem gekomen zijnde**, poogde zich bij de discipelen te voegen; maar zij vreesden hem allen, niet gelovende, dat hij een discipel was.*

“Hand.9:27: Maar Barnabas, hem tot zich nemende, leidde hem tot de apostelen, en verhaalde hun, hoe hij op den weg den Heere gezien had, en dat Hij tot hem gesproken had; en hoe hij te Damaskus vrijmoediglijk gesproken had in den Naam van Jezus.

“Hand.9:28: En hij was met hen ingaande en uitgaande te Jeruzalem;

“Hand.9:29: En vrijmoediglijk sprekende in den Naam van den Heere Jezus, sprak hij ook, en handelde tegen de Griekse Joden; maar deze trachtten hem te doden.

Paulus was dus 15 dagen met Petrus. Hij was met hen in en uitgaande te Jeruzalem, en **SPRAK VRIJMOEDIG** in de naam van de Heere Jezus. Niets wat hier wordt gezegd komt overeen met hetgeen de Heer heeft gezegd in het **VISIOEN IN DE TEMPEL**:

*“Hand.22:17: En het gebeurde mij, **als ik te Jeruzalem wedergekeerd was**, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;*

“Hand.22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

In het visioen vertelde de Heer aan Paulus om **HAAST TE MAKEN**. Het verblijf met Petrus gedurende 15 dagen is **GEEN** haast maken, dat is toch zo? De Heer zei: “spoed u om uit Jeruzalem te gaan”. Het in en uitgaan met de discipelen heeft niets te maken met het zich spoeden om uit Jeruzalem te gaan, zo is het toch? Het vrijmoedig spreken in de naam van de Heere Jezus is tegengesteld aan alles wat de Heer heeft gezegd: “want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen”. **NU** moet u uzelf afvragen of Paulus **ONGEHOORZAAM** is geweest aan dat hemelse gezicht.

“Hand.26:19: Daarom, o koning Agrippa, ben ik dat Hemels gezicht niet ongehoorzaam geweest;

Ten eerste was hij niet ongehoorzaam aan het hemelse gezicht. Zou hij ongehoorzaam zijn geweest aan een ander gezicht? Ik denk van niet. Het punt is dus dat theologen fout kunnen zijn. Soms kan een **ZIENSWIJZE**, welke een onjuiste voorstelling van zaken is, leiden tot een foute conclusie. Ik geloof dat het een foute conclusie is om te veronderstellen dat, zoals de meesten veronderstellen, Paulus een visioen in de tempel heeft gehad in Handelingen 9.

De volgende reis die Paulus naar Jeruzalem maakt is in Handelingen 11:

*“Hand.11:27: En in dezelfde dagen kwamen enige profeten af van **Jeruzalem** te Antiochie.*

“Hand.11:28: En een uit hen, met name Agabus, stond op, en gaf te kennen door den Geest, dat er een grote hongersnood zou wezen over de gehele wereld; dewelke ook gekomen is onder den keizer Claudius.

“Hand.11:29: En naardat een iegelijk der discipelen vermocht, besloot elk van hen iets te zenden ten dienste der broederen, die in Judea woonden.

*“Hand.11:30: Hetwelk zij ook deden, en zonden het tot de ouderlingen, **door de hand van Barnabas en Saulus.***

Dus gingen Barnabas en Paulus op naar Jeruzalem met een bijdrage voor de discipelen te Judea. In deze tijd werd de Apostel Jacobus met het zwaard gedood (Hand.12:2) en werd Petrus opgesloten in de gevangenis door Koning Herodes. Een engel bevrijdde Petrus uit de gevangenis en hij gaat naar het huis van de moeder van Johannes Markus.

“Hand.12:12: En als hij alles overlegd had, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die toegenaamd was Markus, alwaar velen samenvergaderd en biddende waren.

Blijkbaar gingen Paulus en Barnabas daar op een bepaald moment ook naar toe. En als dat niet zo is dan vonden ze Johannes Markus ergens anders want, toen ze Jeruzalem verlieten, namen ze Johannes Markus met zich mee:

“Hand.12:24: En het Woord Gods wies, en vermenigvuldigde.

“Hand.12:25: Barnabas nu en Saulus keerden wederom van Jeruzalem, als zij den dienst volbracht hadden, medegenomen hebbende ook Johannes, die toegenaamd werd Markus.

Hoeveel tijd er voorbij is gegaan, van het tijdstip dat Barnabas en Paulus Antiochië verlieten om naar Jeruzalem te gaan en de tijd dat ze terug keerden naar Antiochië vanuit Jeruzalem, is

niet duidelijk. Blijkbaar was het een nogal lange periode want ze vertrekken VÓÓR al de gebeurtenissen waarover Lukas schrijft, het doden van Jacobus, het arresteren van Petrus en de dood van Herodes Agrippa, en ze komen eerst terug na al deze gebeurtenissen en brengen Johannes Markus met zich mee.

Er is hier helemaal niets dat er op wijst dat Paulus zelfs maar in de Tempel is geweest of dat hij toen een visioen heeft gehad. Hij doet helemaal niets dat in overeenstemming is met het visioen. Hij maakt duidelijk geen haast, en als hij terug gaat, dan gaat hij rechtstreeks terug naar Antiochië en niet alleen dat maar hij neemt ook Johannes Markus met zich mee. Er is hier geen indicatie voor een visioen in de tempel.

De volgende reis, welke DE DERDE is, en die door Lukas wordt beschreven in het boek Handelingen, is in Handelingen 15.

“Hand.15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

“Hand.15:2: Als er dan geen kleine wederstand en twisting geschiedde bij Paulus en Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd, dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen, zouden opgaan tot de apostelen en ouderlingen naar Jeruzalem, over deze vraag.

Dit is in dezelfde tijd waarover Paulus schrijft in de brief aan de Galaten:

“Gal.2:1: Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achting waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

In Handelingen 15 hebben we dus de vergadering van Paulus en Barnabas met degenen van de gemeente te Jeruzalem. Het gaat dus over het standpunt aangaande de besnijdenis en de Wet van Mozes.

Er is geen aanwijzing aangaande enig feest of een bezoek aan de tempel. En Paulus spreekt daar vrijmoedig. Hij sprak, bij wijze van spreken, zo vrijmoedig dat degenen te Jeruzalem iets ZAGEN.

*“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij **zagen**, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;*

“Gal.2:8: (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);

Als de vergadering voorbij is, is er geen enkele aanwijzing van een haastig vertrek. In feite gaan er twee mannen vanuit de gemeente te Jeruzalem met Paulus en Barnabas terug naar Antiochië:

“Hand.15:30: Dezen dan, hun afscheid ontvangen hebbende, kwamen te Antiochie; en de menigte vergaderd hebbende, gaven zij den brief over.

“Hand.15:31: En zij, dien gelezen hebbende, verblijdden zich over de vertroosting.

“Hand.15:32: Judas nu en Silas, die ook zelve profeten waren, vermaanden de broeders met vele woorden, en versterkten hen.

“Hand.15:33: En als zij daar een tijd lang vertoefd hadden, lieten hen de broeders wederom gaan met vrede, tot de apostelen.

“Hand.15:34: Maar het dacht Silas goed aldaar te blijven.

Tot zover hebben we ALLE bezoeken van Paulus aan Jeruzalem besproken, behalve één. We hebben gekeken naar het bezoek in Handelingen 9. Geen aanwijzing voor een visioen. We hebben gekeken naar het bezoek van Handelingen 11. Geen aanwijzing voor een visioen. We hebben gekeken naar het bezoek in Handelingen 15. Geen aanwijzing voor een visioen. We zagen in Handelingen 22, Paulus zijn vijfde reis, dat Paulus daar VERTELD OVER het visioen, maar hij verteld over iets dat reeds heeft plaats gevonden. Er blijft dus nog één reis over, de reis van Handelingen 18.

Op dat ogenblik heeft Paulus meer dan 18 maanden gepredikt in Korinthe, in Griekenland.

“Hand.18:18: En als Paulus er nog vele dagen gebleven was, nam hij afscheid van de broederen, en scheept van daar naar Syrie; en Priscilla en Aquila met hem, zijn hoofd te Kenchreen geschoren hebbende; want hij had een gelofte gedaan.

“Hand.18:19: En hij kwam te Efeze aan, en liet hen aldaar; maar hij ging in de synagoge, en handelde met de Joden.

“Hand.18:20: En als zij baden, dat hij langer bij hen blijven zoude, bewilligde hij het niet.

“Hand.18:21; Maar hij nam afscheid van hen, zeggende: Ik moet ganselijk het toekomstige feest te Jeruzalem houden; doch ik zal tot u wederkeren, zo God wil. En hij voer weg van Efeze.

Let op het gedrag van deze mensen in de synagoge der Joden te Efeze. Merk op dat ze zeer ontvankelijk waren voor Paulus en zijn redenties. Merk ook op dat ze niet wilden dat hij weg zou gaan maar dat hij langer bij hen zou blijven. Maar Paulus voldeed niet aan hun verzoek. Hij zei: “Ik moet ganselijk het toekomstige feest te Jeruzalem houden”. Hij had zijn hoofd geschoren want hij had een gelofte gedaan en hij was GEBONDEN om naar Jeruzalem te gaan om het feest bij te wonen. Let nu op:

*“Hand.18:22: En als hij te Cesarea was gekomen, **ging hij op naar Jeruzalem**, en de Gemeente gegroet hebbende, ging hij af naar Antiochie.*

Dit is Paulus zijn VIERDE reis naar Jeruzalem. Hier schrijft Lukas alleen dat Paulus naar Jeruzalem is gegaan en de gemeente heeft gegroet. Alles wat Lukas verder heeft te zeggen is dat Paulus Jeruzalem heeft verlaten en naar Antiochië is gegaan. Zoals ik alreeds zei hebben we alle andere reizen reeds besproken. We hebben gekeken naar de eerste, tweede en derde en

we hebben naar de vijfde en laatste reis gekeken, zoals Lukas die beschrijft in het boek Handelingen, waar Paulus naar Jeruzalem ging. Dit, de vierde reis, is de enige waarnaar we nog niet hebben gekeken. Let op wat Lukas er over schrijft. Hij zegt dat hij OP GING naar Jeruzalem. Er wordt ook gezegd dat hij de gemeente heeft gegroet, en dan “ging hij af naar Antiochië”. Alleen Paulus vertelt wat er gebeurde tijdens die reis:

“Hand.22:17: En het gebeurde mij, als ik te Jeruzalem wedergekeerd was, en in den tempel bad, dat ik in een vertrekking van zinnen was;

“Hand.22:18; En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Van alle de vijf reizen van Paulus naar Jeruzalem, waarvan we lezen in het boek Handelingen, is DIT de enige die past bij deze verzen. Spoed u en maak haast, want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Paulus gaat dus terug naar Antiochië:

Hand.18:23: En als hij aldaar enigen tijd geweest was, ging hij weg, en doorreisde vervolgens het land van Galatie en Frygie, versterkende al de discipelen.

Herinnert u zich nog wat er gebeurde ten tijde van Handelingen 16? Silas kwam met Paulus terug van Jeruzalem. Het behaagde Silas om in Antiochië te blijven en Paulus koos Silas en ze gingen ten tijde van Handelingen 16 door Frigië en Galatië, en wat gebeurde er toen? Het werd hen VERBODEN om te prediken in Azië:

Hand.16:6: En als zij Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden, werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azie te spreken.

“Hand.16:7: En aan Mysie gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe.

“Hand.16:8: En zij, Mysie voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot Troas.

Dus in plaats van te prediken in Azië, in Handelingen 16, 17 en 18 werd het hem VERBODEN...maar in plaats daarvan ging hij naar Europa. Waarom werd het hem verboden om op dat moment in Azië te prediken? Welnu, bedenk aan wie Petrus schreef en aan wie het boek Openbaringen is geschreven. Joden, in het bijzonder aan die te Azië. Dit is een sterke aanwijzing dat de 12 Apostelen, op zijn minst waren Petrus en Johannes betrokken bij de bediening daar, niet meer deden dan het schrijven van brieven en het versturen er van. Er is geen bijbels verslag van hen dat ze daar gepredikt hebben. Maar gedurende die tijd was het Paulus verboden om daar te prediken. Hij ging naar Macedonië en Athene en Korinthe. Het korte bezoek in Handelingen 18 is de eerste keer dat Paulus ooit in Azië is geweest. Kijk nu opnieuw naar het gedrag van de mensen in de synagoge te Efeze:

“Hand.18:19: En hij kwam te Efeze aan, en liet hen aldaar; maar hij ging in de synagoge, en handelde met de Joden.

“Hand.18:20: En als zij baden, dat hij langer bij hen blijven zoude, bewilligde hij het niet.

Paulus vertrekt dus alhoewel ze wilden dat hij langer bij hen bleef. Ze verlangden dat hij meer tijd met hen door zou brengen. Op dat moment waren ze zeer ontvankelijk aangaande Paulus. Maar hij besloot om niet bij hen te blijven maar beloofde terug te komen, zo de Heere wil, en hij vaart weg uit Efeze. Hij gaat dan naar Jeruzalem, komt terug naar Antiochië, en gaat terug door Frygië en Galatië, plaatsen waar hij heeft gepredikt ten tijde van Handelingen 16 en KOMT TERUG naar Efeze. Kijk nu eens naar het gedrag van deze mensen:

“Hand.19:8: En hij ging in de synagoge, en sprak vrijmoediglich, drie maanden lang met hen handelende, en hun aanradende de zaken van het Koninkrijk Gods.

“Hand.19:9: Maar als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekeren Tyrannus.

Ziet u het VERSCHIL in hun gedrag tussen het eerste bezoek van Paulus in Handelingen 18 en dit tweede bezoek in Handelingen 19? Wat is er gebeurd? Er is blijkbaar een betrekkelijk korte tijd verlopen tussen de twee bezoeken aan de synagoge te Efeze. Is dan de gehele bevolking van de synagoge VERANDERD? Of zegt Paulus iets ANDERS in Handelingen 19 dan in Handelingen 18?

Blijkbaar is dat zo omdat hij de Joden boos heeft maakt. Zo boos dat ze verhard werden, ze geloofden niet en SPRAKEN KWAAD van die weg. Welnu, de WEG die Paulus predikt is het evangelie van Christus, welks is de kracht Gods tot redding voor zowel de Joden als voor de Grieken. Voor hen die geroepen zijn is het de KRACHT van God en de WIJSHEID van God zegt Paulus in 1Korinthiërs. En de Joden worden hierom boos en ze zijn nog STEEDS BOOS als Paulus terug komt naar Jeruzalem voor zijn vijfde en laatste reis:

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

21:21 En zij zijn aangaande u bericht, dat gij al de Joden, die onder de heidenen zijn, leert van Mozes afvallen, zeggende: dat zij de kinderen niet zouden besnijden, noch naar de wijze der wet wandelen.

21:22 Wat is er dan te doen? Het is gans nodig, dat de menigte samenkome; want zij zullen horen, dat gij gekomen zijt.

21:23 Doe dan hetgeen wij u zeggen: Wij hebben vier mannen, die een gelofte gedaan hebben.

Let nu op de opstand die er ontstaat nadat Paulus heeft ingestemd om de kosten te dragen voor de vier mannen en met hen de tempel binnen gaat:

“Hand.21:26: Toen nam Paulus de mannen met zich, en den dag daaraan met hen geheiligd zijnde, ging hij in den tempel, en verkondigde, dat de dagen der heiliging vervuld waren, blijvende daar, totdat voor een iegelijk van hen de offerande opgeofferd was.

“Hand.21:27: Als nu de zeven dagen zouden voleindigd worden, zagen hem de Joden van Azie in den tempel, en beroerden al het volk, en sloegen de handen aan hem,

“Hand.21:28: Roepende: Gij Israelietische mannen, komt te hulp! Deze is de mens, die tegen het volk, en de wet, en deze plaats allen man overal leert; en bovendien heeft hij ook Grieken in den tempel gebracht, en heeft deze heilige plaats ontheiligd.

“Hand.21:29: Want zij hadden te voren Trofimius, den Efezier, met hem in de stad gezien, welken zij meenden, dat Paulus in den tempel gebracht had.

“Hand.21:30: En de gehele stad kwam in roer en het volk liep samen; en zij grepen Paulus, en trokken hem buiten den tempel; en terstond werden de deuren gesloten.

Wie begon dus de opstand? Het waren de Joden uit Azië. En ze waren gelovigen. Er waren vele duizenden Joden die gelovigen waren. MAAR, ze geloofden niet het evangelie van Paulus. Terug in Efeze had Paulus de discipelen GESCHEIDEN:

“Hand.19:9: Maar als sommigen verhard werden, en ongehoorzaam waren, kwaadsprekende van den weg des Heeren voor de menigte, week hij van hen, en scheidde de discipelen af, dagelijks handelende in de school van zekeren Tyrannus.

“Hand.19:10: En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden Joden en Grieken.

Paulus is in totaal drie jaar te Efeze geweest. Drie maanden in de synagoge, twee jaar in de school van Tyrannus en daarna vertoefde hij er nog een tijd:

“Hand.19:21: En als deze dingen volbracht waren, nam Paulus voor in den Geest, Macedonie en Achaje doorgedaan hebbende, naar Jeruzalem te reizen, zeggende: Nadat ik aldaar zal geweest zijn, moet ik ook Rome zien.

“Hand.19:22: En als hij naar Macedonie gezonden had twee van degenen, die hem dienden, namelijk Timotheus en Erastus, bleef hij zelf een tijd lang in Azie.

Dus nadat Paulus vertrekt naar Macedonië gaat hij door naar Korinthe. In Korinthe schrijft Paulus de brief aan de Romeinen. Let op wat hij tegen hen zegt in hoofdstuk 15.

“Rom.15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

Merk op dat hij zegt dat hij het evangelie van Christus vervuld heeft. Illyrikum is een provincie in het noorden van Macedonië en Paulus is daar helemaal heen gereisd en heeft het evangelie van Christus vervuld. Houdt in gedachten dat het Paulus was verboden in Handelingen 16, 17 en het grootste gedeelte van Handelingen 18, om in Azië te prediken, maar in Handelingen 19 brengt hij daar drie jaren door en ALLEN die in Azië woonden hoorden het woord van de Heere Jezus, BEIDE, Joden en Grieken. Maar er waren ook sommige Efeziërs die niet bij die groep behoorden. Dat waren de mensen aan wie Paulus de Efeze brief heeft geschreven. Zij ontvingen in Handelingen 19 de boodschap niet. Maar zie wat hij zegt:

“Rom.15:29: En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.

Wat is de volen zegen des Evangelies van Christus? Zou het zo kunnen zijn dat de volheid des evangelies van Christus bestaat uit sommige dingen die Paulus voorheen nimmer heeft gezegd? Zou het gaan over een bepaalde waarheid waarvan Paulus in 2 Korinthiërs zegt dat hij daar van afhoudt, het dus nog niet eerder heeft gezegd?

“2Kor.12:6: Want zo ik roemen wil, ik zal niet onwijs zijn, want ik zal de waarheid zeggen; maar ik houde daarvan af, opdat niemand van mij denke boven hetgeen hij ziet, dat ik ben, of dat hij uit mij hoort.

Er is een bepaalde WAARHEID waarnaar Paulus verwijst dat hij ZAL ZEGGEN alhoewel hij het nog niet heeft gezegd. Is dat het wat hij bedoeld met “de volle zegen” van het evangelie van Christus? Paulus verblijft, ten tijde van Handelingen 20, drie maande te Korinthe en gaat naar Milete en ontmoet de oudsten van de gemeente te Efeze. Hij verteld hen dat ze hem niet weer zullen zien.

“Hand.20:25: En nu ziet, ik weet, dat gij allen, waar ik doorgegaan ben, predikende het Koninkrijk Gods, mijn aangezicht niet meer zien zult.

“Hand.20:26: Daarom betuig ik ulieden op dezen huidigen dag, dat ik rein ben van het bloed van u allen.

“Hand.20:27: Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al den raad Gods.

Welnu, wat IS al den raad Gods? Ga terug en lees:

*“Hand.20:24: Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen **het Evangelie der genade Gods.***

“Hand.20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woorde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.

Lees zorgvuldig de volgende beide verzen:

“Hand.20:33: Ik heb niemands zilver, of goud, of kleding begeerd.

“Hand.20:34: En gijzelve weet, dat deze handen tot mijn nooddrift, en dergenen, die met mij waren, gediend hebben.

Vergelijk dit a.u.b. met:

*“Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in **het begin des Evangelies**, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.*

“Fil.4:16: Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddrift.

Paulus verwijst hier dus naar “het begin des Evangelies”. Welk evangelie? Blijkbaar de bediening waarvan hij zegt dat hij die heeft gekregen van de Heere Jezus en wel bijna onmiddellijk nadat hij uit Macedonië is vertrokken, namelijk het evangelie der genade Gods. En hij verbindt het met NOODDRUFT. Paulus GING naar Macedonië in Handelingen 17. Had hij op dat moment NOODDRUFT? Nee. (Opm.: Nooddruft = behoefte ~ iets nodig hebben).

“1Thess.2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

“2Thess.3:8: En wij hebben geen brood bij iemand gegeten voor niet, maar in arbeid en moeite, nacht en dag werkende, opdat wij niet iemand van u zouden lastig zijn;

Maar hij zegt toen hij VERTROK uit Macedonië...in het begin des evangelies...hij nooddruftig was betreffende geven en ontvangen en dat de Filippiërs hem wat dat aangaat hebben MEDEGEDEELD (ze hebben in Paulus zijn behoefte voorzien). Dit MOEST enige tijd later zijn en NIET ten tijde van Handelingen 17.

“Hand.20:6: Wij nu scheepten af van Filippi na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.

Het wegvaren van Filippi is “het verlaten van Macedonië”. Dus gaat Paulus naar Jeruzalem, zijn VIJFDE reis. Hij wordt gearresteerd en komt uiteindelijk terecht in Rome. Het duurt meer dan twee jaar voordat hij te Rome arriveert, maar het eerste wat hij in Rome doet is het bijeen roepen van de oudsten van de Joden. Ze spraken een dag af en Paulus spendeerde de gehele dag om met hen te redeneren vanuit de Schriften.

“Hand.28:23: En als zij hem een dag gesteld hadden, kwamen er velen in zijn woonplaats; denwelken hij het Koninkrijk Gods uitlegde, en betuigde, en poogde hen te bewegen tot het geloof in Jezus, beide uit de wet van Mozes en de profeten, van des morgens vroeg tot den avond toe.

“Hand.28:24: En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd werd, maar sommigen geloofden niet.

Het GELIJK en OOK in Hand.23:11 is zeer interessant, dat is door Christus zelf aan Paulus gezegd toen hij werd berecht in Jeruzalem voordat hij naar Rome werd gebracht.

*“Hand.23:11: En den volgenden nacht stond de Heere bij hem, en zeide: Heb goeden moed, Paulus, want **gelijk** gij te Jeruzalem van Mij betuigt hebt also moet gij **ook** te Rome getuigen.*

Ziet u het “GELIJK en OOK?”. Het betekent dat GELIJK Paulus heeft getuigd, in de Hebreeuwse taal, zoals Lukas dat heeft opgeschreven in Handelingen 22 van vers één tot en met vers 21, hij OOK zo moest getuigen voor de Joden te Rome. Let nu op het volgende:

Hand.28:28: Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is, en dezelve zullen horen.

De zaligheid Gods IS GEZONDEN tot de Heidenen en DEZELVE ZULLEN HOREN. Niet dat ze het HEBBEN gehoord. Uit de brieven aan de Thessalonicenzen begrijpen we dat het Paulus verboden was om tot de “Heidenen” te spreken. Vergelijk “broeders” met “heidenen” in de volgende verzen:

*“1Thess.2:14: Want gij, **broeders**, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;*

“1Thess.2:15: Welke ook gedood hebben den Heere Jezus, en hun eigen profeten; en ons hebben vervolgd, en Gode niet behagen, en allen mensen tegen zijn;

*“1Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de **heidenen**, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.*

Het is toch duidelijk dat “GIJ BROEDERS” in tegenstelling staat met “DE HEIDENEN.... ZIJ” in deze verzen. Uit het verslag van Lukas van de reis van Paulus naar Thessalonica kunnen we vinden wie GIJ broeders zijn:

“Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Hier zien we dus wie de Thessalonicenzen waren. Sommigen van hen zijn Joden en de anderen die Paulus aantrof, en dat niet alleen in deze synagoge van de Joden in Thessalonica, maar ook in alle andere synagogen, zijn Grieken. Grieken ZIJN Heidenen, maar niet alle Heidenen zijn Grieken. Het evangelie van Christus dat Paulus predikte ten tijde van het gehele boek Handelingen werd gepredikt “eerst aan de Jood” en “ook aan de Griek”. De Galaten in Galaten 3:28 zijn Joden en Grieken. De Korinthiërs in 1Kor.12:13 zijn Joden en Grieken. In Rom.10:12 is er geen verschil tussen de Jood en de Griek, en het evangelie van Christus is de kracht Gods om eerst de Jood te redden en ook de Griek, Rom.1:16.

Nu...met AL dit bijbels bewijs... is het duidelijk dat Paulus GEEN visioen heeft gehad in de tempel in Handelingen 9. Met al het bewijs lijkt het er op dat hij het visioen heeft gehad in Hand.18:22. En dat verklaart het verschil tussen de brieven van Paulus in de Handelingen periode en de brieven die hij NA het boek Handelingen heeft geschreven. Dat verklaart het verschil tussen hen die IN DE BELOFTEN waren...de Thessalonicenzen, de Galaten, de Korinthiërs en de Romeinen.... En het contrast met mensen als de Efeziërs die NIET in de beloften waren. De Efeziërs waren zonder Christus, vervreemd, vreemdelingen, zonder God en zonder hoop in de wereld...behalve met betrekking tot het zijn van mededeelgenoot van de verborgenheid van Efeziërs hoofdstuk 3.

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door den Geest;

*“Ef.3:6: Namelijk dat de heidenen zijn medeerfgenamen, en **van hetzelfde lichaam**, en mededeelgenoten Zijner belofte in Christus, door het Evangelie;*

HETZELFDE LICHAAM? Jazeker! Hetzelfde lichaam dat begon met Paulus, en inclusief ieder persoon die de boodschap hoorde die Paulus predikte en die door één Geest in het ENE

en ENIGE lichaam werd gedoopt. De verborgenheid van Efeziërs 3 wordt terecht genoemd “de verborgenheid VAN het evangelie” (Ef.6:19), het was onnaspeurlijk omdat het NIET was verborgen in de Schriften, waardoor het bekend gemaakt zou kunnen worden zoals de verborgenheid van Rom.16:25, maar het was verborgen in God. (Ef.3:8 en 9).

Dus vanaf de tijd dat Paulus opging naar Jeruzalem op zijn laatste en noodlottige reis, toen hij de oudsten van Efeze vertelde dat ze zijn aangezicht niet meer zouden zien nam zijn bediening een enorme draai. Vanaf die tijd is Paulus een gevangene, eerst in Jeruzalem en daarna in Cesarea en tenslotte in Rome. En hij zegt dat hij de gevangene van Christus Jezus is, VOOR U DIE HEIDENEN ZIJT. Dat is:

“DE TWEEDE ZENDING VAN PAULUS”.